

La trei ani distanță

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Declarația politică din această săptămână am ales să o intitulez „La trei ani distanță”, asta pentru că exact atât a trecut de când Parlamentul României, în plenul celor două camere reunite, a votat cu 322 de voturi pentru și 108 voturi împotriva **suspendarea din funcție a președintelui României.**

Deși poate la ora actuală mulți minimalizăm importanța acestui moment, eu consider că trebuie în continuare să ne raportăm la data de 19 aprilie 2007 ca la un moment de cotitură în istoria României postdecembriste.

Evenimentul este cu atât mai important cu cât în interiorul său putem regăsi modul în care blocajul instituțional din cadrul unei puteri a statului poate produce dereglări în logica raporturilor în care funcționează întreg ansamblul de organe ale statului. **Cu alte cuvinte, prin prisma a ceea ce s-a întâmplat la acel moment avem o imagine fidelă asupra manierei precare în care s-au născut puterile în democrația românească.**

Cu toții am fost martori atunci la felul în care conflictul din interiorul puterii executive poate avea repercursiuni asupra relației dintre o parte a executivului și legislativ. Asta în cazul în care citim momentul într-o cheie strict instituțională. Pentru că, **dacă este să analizăm la rece ce a însemnat suspendarea din funcție a președintelui vom observa că nu a fost ceva care să țină cont de instituții, de cutume sau de reguli.**

Acum, la trei ani distanță, într-o nouă legislatură, care în mare parte nu mai are aceeași componență, putem spune clar și răspicat că suspendarea președintelui a fost

dictată de **lipsa de maturitate a clasei politice și de ambițiile de moment pe care le manifesta aceasta**. De ce spun asta? Pentru că niciun parlamentar din cei care au votat pentru suspendare la 19 aprilie 2007, nu și-a pus problema că România își creează o imagine negativă la nivel extern, pentru că nimănui nu i-a păsat de faptul că țara va intra într-o criză instituțională și mai presus de orice nimeni nu a ținut cont de legitimitatea de care se bucura președintele.

Mergând dincolo de acest moment, dacă urmărim cu atenție scena politică a ultimelor două decenii, vom vedea că din lipsa unei culturi democratice solide, aceasta s-a coagulat în momentele sale importante în jurul președinților de stat. **Dacă în primul deceniu postcomunist existau poziții de simpatie respectiv antipatie față de Ion Iliescu, cel de-al doilea deceniu a situat în centrul său personalitatea lui Traian Băsescu.**

În 2007 am asistat la un moment în care clasa politică românească părea a fi divizată iremediabil în jurul ideii de suspendare a președintelui. Iată însă că de atunci, partidele politice românești și-au construit discursul strict în funcție de președintele Traian Băsescu. Din păcate însă, discursul politic nu s-a schimbat prea mult în toți acești trei ani, pentru că este lesne de observat că, la fel ca în 2007, retorica prin care o parte a clasei politice acuză actualul regim politic, ca fiind unul mai degrabă totalitar, este la fel de prezentă.

De ce spun din păcate? Pentru că din păcate pentru partizanii săi, această retorică a fost la acel moment invalidată de votul cetățenilor care s-au pronunțat la referendum împotriva suspendării președintelui Băsescu. Dar deja cu acest lucru ne-am obișnuit. Atât **PSD cât și PNL au făcut o obișnuință din dezinteresul pe care l-au manifestat față de voturile românilor exprimate în cadrul ultimelor referendumuri**. Așa cum au ignorat dorința majoritară a românilor de trecere la un sistem electoral majoritar, așa ignoră și votul românilor de la 22 noiembrie care s-au pronunțat pentru micșorarea numărului de parlamentari și un Parlament unicameral.

Și dacă tot am avut în vedere cel mai recent referendum, a cărui aplicare reclamă modificarea Constituției, **poate că ar trebui ca pe viitor să eliminăm din corpul legii fundamentale a României instituția suspendării din funcție a șefului statului.** Poate că mulți se vor grăbi să spună că este un alt mekansim prin care încercăm să tindem spre dictatură.

Însă nu stimați colegi, este o formă prin care dorim trecerea Constituției României în rândul celor din Uniunea Europeană, întrucât niciun alt stat membru al UE nu are în textul său constituțional o dispoziție similară art 95 din legea fundamentală a României. **Totodată, păstrarea acestui articol în viitoarea Constituție pare cu atât mai lipsită de sens cu cât am văzut cu toții cum revocarea din funcție a președintelui Senatului, al doilea om în stat, care nu se bucură nici pe departe de legitimitatea șefului statului este considerată neconstituțională.**

Vă mulțumesc!

Senator
Gabriel MUTU

19.04.2010